

પોટા નવાજ થાય છે 'શરીર', સેનાનું જ ચાલે છે, પાકિસ્તાનમાં માત્ર કોમી કહરવાદ જ ચાલે છે, ચાલે છે નામની 'લોકશાહી' માત્ર દંભનું નાટક - ન્યાયાધીશોની ઘાંઠે જ આપું ચ રાજતંત્ર ચાલે છે (પાક.ની નાપાક પરિસ્થિતિ)

ચિંતન

સર્વોપદેશનામૂતા પ્રધાન સર્વેપુ સૌખ્યવચન પ્રધાનમ્ । સર્વેન્દિયાણાં નયન પ્રધાન સર્વેપુ ગાગ્રેપુ શિરઃ પ્રધાનમ્ ॥ ઘણીવાર વાલીવનો બાળકને મૂંઝવણમાં મૂકવા (માતા-પિતાની હાજરીમાં જ) પ્રશ્ન પૂછતાં હોય છે તને વધારે કોણ ગમે-મમ્મી કે પપ્પા? ઘણી વાર કહી શકાય વધારે ગમે? આવા પ્રશ્નોમાંથી વિકટ રીતે ઉદ્ભવતા પ્રશ્નોનો ચાલકચનીતિમાં ઉકેલ આપ્યો છે: બધા પ્રકારની ઔષધીઓમાંથી શ્રેષ્ઠ ઔષધ કયું? જવાબ છે - અમૃત સુખ આપનારાં બધાં જ સાધનોમાંથી સૌથી શ્રેષ્ઠ સુખ આપનાર સાધન શું? જવાબ છે - ભોજન, ભૂખ વૃદ્ધિથી 'સુખ' - સંતોષ મળે છે. મનુષ્યની ઠાંધી જ ઇન્દ્રિયોમાંથી સર્વશ્રેષ્ઠ ઇન્દ્રિય કયું? જવાબ છે આંખ સંપૂર્ણ શરીરને સહાય રૂપ છે. દૃષ્ટિ અને જ્ઞાન માટે શ્રેષ્ઠ છે. - અને મનુષ્યના શરીરનાં બધા અંગોમાંથી સૌથી શ્રેષ્ઠ અંગ કયું? - જવાબ છે મસ્તક. મસ્તકમાં ભાન-સમજશક્તિ-વિચારશક્તિ-કલ્પનાશક્તિ અને આખા શરીરને સંકેતો આપી સંચાલન કરતું 'મગજ' છે તેથી મસ્તક શ્રેષ્ઠ અંગ કહ્યું છે...

સુવિચાર

- અમૃતની વર્ષા તો સતત થયા કરે છે, આપણે જ આપણું પાત્ર ઊંઘું રાખીને બેઠાં હોઈએ તો કોઈ શું કરી શકે - સારૂ વૃક્ષ
● સર્વ સમર્પિત કરનારને બહુ મળે... માયા-મમતા ત્યાગનારને પ્રભુ મળે- જન હલ્લાલ
● સંબંધમાં પડી જાય તે એકાદી તડ... બની જાય જીવન પછી સાવ ઉજવડ- સોહિત શાક
● સાચા સંબંધો માણસને જીવડે છે પણ કાચા સંબંધો માણસને ડૂબાડે છે - ધર્મસ્ત્રમ
● તમને નહીં ભાવતી વસ્તુ મોઢું હસતું રાખીને જે સૂપચાપ ખાઈ લેતા શીખવે તેનું નામ સંસ્કાર - સાહુભૂદીન સાર્કીક
● પુશ્વી, નદી, આકાશ, હવા, સૂર્ય, ચંદ્ર વગેરે પાસેથી કંઈક શીખવા જેવું છે જ... માત્ર આપણો માંહલો સંવેદનશીલ હોય તો - સચિદાનંદજી
● ઘટ ગણેલી દુ:ખદ વાત પર રોદણાં રોનાર વર્તમાનમાં થઈ રહેલી આનંદદાયક ઘટનાઓ અનુભવ ગુમાવી દે... અને આવી ઘટનાઓની તૈયારી કરવાનું પણ સૂઝી જાય છે - ભૂપત વડોદરિયા

બોધ કથા

વિદેશી અરિઓ છે તમે એની સામે સ્મિત કરશો તો એ સ્મિત કરશે એની સામે વૂરકાટ કરશો તો એ પણ સામે વૂરકાટ - સામાજિક સંબંધોમાં પણ આવ જનિયમ છે આઘાત-પ્રત્યાઘાત તરત મળે છે કોઈના વિશે ખરાબ વિચારો તો સામેની વ્યક્તિના વિચાર-વર્તન પર એવી જ અસર પડે છે. હસો-સ્મિત કરો સામે સ્મિત મળશે જ. શેઠ-નોકર, મિત્રો-સાસુ-વહુ, બધા સંબંધોમાં આ વાત અસર કરે છે. એક માણસ વિદેશમાં, તદ્દન અજાણ્યો હતો. શહેરના એક બગીચામાં બાંકડે બેસી કુટુંબીજનોને ઘાટ કરી દુ:ખી થતો, ઉદાસ ચહેરે બેઠો હતો. ...ત્યાં અજાણ્યો એક ગોરી ચામડીવાળો વિદેશી એની બાજુમાં બેઠો હેલ્લો-હાય કરી હાથ મેળવ્યા. પોતાનું નામ અને કામ કહ્યા - સામે આ ચુવાને પણ પોતાની વાત કરી, પેલો વિદેશી કહે ચાલ કોફી પીવા જશું? બંને જણાએ સાથે કોફી પીધી રમૂજી ટૂંકકા અને પ્રસંગોની આપ-લે થઈ, છૂટા પડતા હતા. ત્યારે ચુવાને પૂછ્યું તમે મને મળવા આનંદ આપ્યો પણ તમારું પ્રયોજન સમજાવું નહીં! વિદેશી ચુવાન કહે હું પણ આ દેશનો નથી પણ ઉદાસી દૂર કરવાનો ઉપાય મને એક અજાણ્યો આપ્યો. અને હું આપણા જેવા ઉદાસ ચહેરાની ઉદાસી દૂર કરવા સદાય પ્રયત્ન કરું છું - તું પણ હવે.. અને ચુવાન એને ભેટી પડ્યો. Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

માણસને બે જાતનાં દુ:ખ હોય છે એક જોઈતી વસ્તુ ન મળ્યાનું અને બીજું તે મળી ગયા પછીનું

કાર્ડ-પુરાણના અત્રી સવારથી જ થઈ ગયા. આજના 'એક્શન પ્લાન' માં મારે આધાર કાર્ડ લેવા જવાનું કામ હતું. સ્કૂલનો વિદ્યાર્થી 'ઉંઘ જાગ મુસાફીર ભોર ભઈ' એ કાવ્ય શીખીને વહેલો ઊઠે છે. નોકરીમાં આવે ત્યારે 'ચા ભયી' હોય ત્યાર જાગે. નિવૃત્તિ પછી કેટલાક સુઘરે છે અને 'ભોર' ની જગ્યાએ 'બપોર' વાંચીને તે પ્રમાણે ઊઠે. મધ્યમમાર્ગી, એટલે ઊઠ્યો ત્યારે 'ભોર' તો વીતી ગઈ હતી. દૂધ લેવા ગયો. દૂધવાળાએ પૂછ્યું: 'કાર્ડ લેવા, કાર્ડ લાવ્યા છો?' મં દબાતા અવાજે પૂછ્યું, 'શું દૂધ માટે ચ હવે આધાર-કાર્ડ જોઈએ?' એણે હસીને ખુલાસો કર્યો કે છૂટા પેસાની ઝાંઝટ ન થાય તે માટે 'દૂધ-કાર્ડ' શરૂ કર્યું છે. મને એક અફલાતૂન વિચાર આવ્યો કે આપણી સિદ્ધિ બંધ પછા આ પરચુરણની હાડમારી દૂર કરવા દરેક નાગરિકોને એક 'પરચુરણ કાર્ડ' આપી દેવું જોઈએ. તો કેટલાય સ્ટોરની કૂપનો ઘરમાં સ્ટોર થતી અટકે. ખેર, અમે 'દૂધ-કાર્ડ' કઠાવ્યું, ને કાર્ડ પુરાણનાં અથશ્રી થયા. આધાર-કાર્ડ લેવા નીકળ્યો. રસ્તામાં એક મિત્ર મળી ગયા. પૂછ્યું, 'ક્યાં ચાલ્યા?' મં જરા સાહિત્યિક ભાષામાં ઉત્તર આપ્યો. 'વિદેશીનો આધાર મેળવવા.' એ સાંભળીને બહુ ગંભીર થઈને કહેવા લાગ્યા. 'આટલી બધી તકલીફ હતી ને મને કહ્યું નહિ? મારું ઘર એ તમારું જ ઘર છે ને?' મં ખુલાસો કરતાં એણે કહ્યું: 'ઓહો! આધાર કાર્ડ? ઘરેથી જમીને નીકળ્યા છો ને?' મને એમનો સવાલ કચેરીમાં ગયા પછી સમજાયો. આધાર કાર્ડ મેળવીને તેના આધારે અજાણ્યો અધિકાર ભોગવી શકાય. પણ આધાર કાર્ડ લેવા માટે પહેલાં તો એક ટંક જમવાનો ત્યાગ કરવો પડે, કારણ કે ત્યાં લાઇનમાં બેસી ત્રણ કલાક (જેવા જેવા નશીબ!) ઊભું રહેવું અને પછી બેસી રહેવું પડે છે. આધાર કાર્ડ આપતી કચેરીને અન્યાય ન થાય તે માટે એટલું તો કબૂલ કે, અરજદારોને એકાદ કલાક ઊભા રહ્યા બાદ બાંકડે બેસવાની જગ્યા મળી જાય છે અને ઊભા રહેવા માટે પણ જગ્યાની વ્યવસ્થા થાય છે. શરૂઆતમાં એકાદ કલાક તેઓને બેસવા માટે કોઈ જ આધાર હોતો નથી, કદાચ એટલા માટે કે, જેમ સૌંદર્ય પામતા પહેલાં સૌંદર્ય બનવું પડે તેમ આધાર મેળવતાં પહેલાં નિરાધાર છે તેમ સાબિત કરવું પડે ને! ખે કે, આનો મને તો એક આડકતરો ફાયદો એ થયો કે, ઊભા ઊભા વાતો કરવાથી કેટલીક અગત્યની માહિતી પણ માહિતી અધિકારના કાચદા નીચે અરજી કર્યા વિના જ મને મળી ગઈ. દા.ત. આ તપશ્ચર્યાના ફળ સ્વરૂપે તમને લગભગ છએક મહિના પછી આધાર કાર્ડ મળશે તે માહિતી. કોઈ કોઈ વાતઓમાં આવે છે કે, સંતની પ્રસાદી આરોગ્ય પછી નિ:સંતાન દંપતિને નવ મહિના બાદ પુત્રરત્ન (હવેથી 'પુત્રીરત્ન'નાં આશીર્વાદ આપવા સંતોને વિનંતી) ની પ્રાપ્તિ થઈ. તેની તુલનાએ આ તપશ્ચર્યા થોડા ઓછા મહિને ફળની પ્રાપ્તિ કરાવે. સરકાર જાત જાતનાં અધિકારો આપતા કાચદાઓ કર્યા છે, શિક્ષણનો અધિકાર, માહિતીનો અધિકાર, અજાણ્યો અધિકાર. મારા મિત્ર ચંદુ 'ચમચા' ને લાગે છે કે વોટનો અધિકાર કરતાં પ્રજાને વટનાં અધિકારની વધુ જરૂર છે. તેથી સરકારે હવે વટથી જીવવાના અધિકારનો ય કાચદો બનાવે તો કેવું સાચું? બધા નાગરિકો વટથી લાઇનમાં ઊભા રહી શકે, રસ્તા ઉપર વટથી રખડતા ઢોર, બાઈક અને ચેઇન સ્નેચરોની માફક વટથી રખડી શકે. જે બે, એ માટે વળી જુદું 'વટકાર્ડ' દાખલ ન થવું જોઈએ. આ વોટર્સ કાર્ડ કઠાવવા આમ તો મં ભગીરથ પ્રયત્ને એટલે સાત ઘડકાએ સફળતા મેળવી હતી. (એ લીમકા બુક વાળા! ક્યાં છો તમે?) માણસને બે જાતનાં દુ:ખ હોય છે એક જોઈતી વસ્તુ ન મળ્યાનું અને બીજું તે મળી ગયા પછીનું. આ મળી ગયા પછીનાં દુ:ખની યાદી. એક તો, મળી ગયેલી વસ્તુ કોઈ છીનવી ન જાય તેનું દુ:ખ, બીજું તેવી જ વસ્તુ તમારો પાડોશી પણ લઈ આવે તે જોવાનું દુ:ખ અને ત્રીજું તે વસ્તુ લાવ્યા પછી 'ખેતર ખોવાય ત્યારે મળે' (કવિશ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટની એક કાવ્યપંક્તિ) ની જેમ, જે હેતુનું બાળમરણ થઈ ગયા પછી તે વસ્તુને ક્યાં નાખવી તેનું દુ:ખ, પણ આ વોટર્સ કાર્ડ મળ્યા પછી મને એક નવા જ દુ:ખોનો અનુભવ થયો. એમાં બહુ ઓછી છાપભૂતો હતી. આગલા અનુભવે એક ભૂલ દીઠ ત્રણ, એમ બે ભૂલ દીઠ છ ઘડકા ફરી ખાવાનું દુ:ખ આવી

પડ્યું, તે યાદ આવતાં હું એટલો બધો દુ:ખી દુ:ખી થઈ ગયો કે, હું અભાનપણે 'કબીરા દુ:ખીયા સળ સંસાર' પંક્તિએ ગણગણવા લાગ્યો. મારી બાજુમાં ઊભેલા એક કાકાએ મારા ખભા ઉપર હાથ મૂકીને મને સાંત્વના આપી. લાઇનમાં ઊભા ઊભા મને સરકાર ક્યા ક્યા નવા નવા કાર્ડ બહાર પાડી શકે તે માટેનાં ઘણાં ક્રાંતિકારી વિચારો આવ્યા. જેમ કે જે રાજ્ય પ્રજાને સસ્તી ઇડલીનો અધિકાર છે, તેઓને 'ઇડલી કાર્ડ' બહાર પાડવા જોઈએ, તો જે રાજ્ય પ્રજાને વાવરવાદ નવા નવા ઉત્સવોમાં ભાગ લેવાનો અધિકાર આપે છે, તે રાજ્યે 'ઉત્સવ કાર્ડ' બહાર પાડવો જોઈએ, જે રાજ્યમાં સસ્તા ભાવે જમવાનું મળતું હોય, તે રાજ્ય 'ડાયનિંગ કાર્ડ' બહાર પાડી શકે, જેમાં સિલ્વર, ગોલ્ડન અને પ્લેટીનમ એમ ત્રણ કાર્ડ હોઈ શકે, જેના વડે, ગરીબ, મધ્યમ અને શ્રીમંત નાગરિક અનુક્રમે રૂ. એક, પાંચ અને બારમાં જમી શકે. આધાર કાર્ડનું કામ પતાવીને ઘરે આવ્યો. અખબાર વાંચવા બેઠો. એક સમાચારની હેડલાઇનમાં એક નવું કાર્ડ ઘોડતું આવ્યું. હેલ્થલાઇન કહેતી હતી: 'સાદા રેશન કાર્ડની જગ્યાએ બારકોડેડ રેશન કાર્ડ સૌએ જાહેરી મેળવી લેવા દિતાવશે.' પહેલાં તો ચિંતા પેહી કે, આ બાર કોડેડ કાર્ડમાં જડો બાર જેટલા કોડ હશે તો મને ચાલ કેમ રહેશે? મં છાપું ફગાવી ટીવી ચાલું કર્યું. સમાચારની પહેલી જ હેડલાઇન હતી, 'રાજ્ય રોજ વડાપ્રધાનશ્રીએ 'વડાપ્રધાન રીપોર્ટ કાર્ડ' રજૂ કર્યું, હું ચોકી ગયો. અરરર! આ રેશનું શું થવા બેઠું છે? સામાન્ય નાગરિકોએ તો ભલે ગમે તેટલા કાર્ડ કઠાવવા પડે, અરે! પ્રાથમિક શાળાનાં આચાર્યએ 'સ્કૂલ રિપોર્ટ કાર્ડ' ભરવું પડે છે, એનો ય કાંઈ વાંધો નહિ, પણ સન્માનીય વડાપ્રધાન જેઓએ પણ કોઈક કાર્ડ બતાવવું પડે એ તો ગજબ કહેવાય! પછી તો હું સાવ ચિંતામુકત થઈ ગયો. જ્યારે વડાપ્રધાન જેવાએ ય કાર્ડ રજૂ કરવું પડે તો હું તો ક્યા ખેતરનો મૂળો? મનોમન મં મારા એ જૂના મિત્રનો આભાર માન્યો કે જેણે મને આજથી કેટલાય વર્ષો પહેલાં વર્ગ-રની જગ્યાની ભરતી માટેનું અરજીપત્રક ભરાવ્યું હતું, એનાં પ્રતાપે આજે હું ઘરનો રોટલો ખાતો તો થયો છું, ખે એણે મને સંસદસભ્યની સૂચીનું ફોર્મ ભરાવ્યું હોય તો મારે પણ કદાચ આ વડાપ્રધાન રીપોર્ટ કાર્ડ રજૂ કરવાની પળોજણ વહોરવી પડત. એ તો ઠીક પણ રોજ-રેશન-પરદેશ ફરવાનું હોય તેમાં ઘરનો રોટલો તો ક્યાંથી નસીબ થાય? ટીવીમાં રેલોની જાહેરાત આવી. સિનિયર સિટીઝન્સનું ડિસ્કાઉન્ટ લેવું હોય તો સિનિયર સિટીઝન્સ કાર્ડ બતાવવું પડશે. વિચાર્યું, વળી આ એક વધારાનું કાર્ડ માટા એક્શન પ્લાનમાં ઉમેરવું પડશે. આ તો એક્શન પ્લાનમાંથી એકેય મુદ્દો ઓછો તો થતો નથી, ને નવા નવા મુદ્દાઓ ઉમેરાવા જાય છે. બિલકુલ સરકારી એક્શન પ્લાન જેવો થઈ ગયો છું. હું પેન્શનર છું, એટલે મારે પેન્શનર કાર્ડ કઠાવવું. હું સિનિયર સિટીઝન છું, એટલે મારે એનું ય કાર્ડ કઠાવવું, હું નાગરિક છું, એટલે આધાર કાર્ડ. હું મતદાર છું એટલે વોટર્સ કાર્ડ. હું જમું છું એટલે રેશન કાર્ડ, હું લાઇબ્રેરીનો સભ્ય છું એટલે લાઇબ્રેરી કાર્ડ. મારે મકાન છે એટલે પ્રોપર્ટી કાર્ડ... બાપ દે, કેટલા બધા કાર્ડ! મારા મિત્ર કાંતિ 'કડછા' એ મને કહ્યું: 'સારું થયું કે તમે ખેડૂત નથી, નહિ તો તમારે કિસાન કેડિટ કાર્ડ પણ કઠાવવું પડત. તમે એમ.એલ. એ. નથી, નહી તો તમારે એમ. એલ.એ. કાર્ડ પણ કઠાવવું પડત, તમે સરકારી અધિકારી નથી, નહિ તો તમારે સચિવાલયમાં પ્રવેશ માટેનું આઈ ડી કાર્ડ...' મં એને વચ્ચે જ રોકીને કહ્યું, 'બસ બસ, હું ઘણું ઘણું નથી, એને મને આજે ખૂબ જ આનંદ થાય છે. દા.ત. હું ઘઉંનો નથી નહિ તો કદાચ આ દેશમાં મારે...' એણે મને અટકાવીને કહ્યું: 'ફલાણી મહાનગરપાલિકાનાં નિયમો પ્રમાણે દરેક રખડતા પ્રાણીનાં માલિકે એનાં વાલુનું પ્રાણીનાં ગણામાં એના સન્માનમાં વાળું કાર્ડ રાખવું ફરજિયાત છે.' પેલા ક્લિસ્ટુકે સાચું દીધું: 'આપણી પાસે શું નથી તે નહિ, પણ શું છે તે યાદ રાખવું જોઈએ.' હાથ, મારી પાસે જે નથી એનું કાર્ડ તો રાખવું ઠરવું, જેમ કે, કલબ મેમ્બરશીપ નથી એટલે એનું કાર્ડ, કેડીટ નથી એટલે 'બેંક કેડિટ કાર્ડ', કોઈ બિઝનેસ નથી 'બિઝનેસ કાર્ડ.'

આધાર કાર્ડનું કામ પતાવીને ઘરે આવ્યો. અખબાર વાંચવા બેઠો. એક સમાચારની હેડલાઇનમાં એક નવું કાર્ડ ઘોડતું આવ્યું. હેલ્થલાઇન કહેતી હતી: 'સાદા રેશન કાર્ડની જગ્યાએ બારકોડેડ રેશન કાર્ડ સૌએ જાહેરી મેળવી લેવા દિતાવશે.' પહેલાં તો ચિંતા પેહી કે, આ બાર કોડેડ કાર્ડમાં જડો બાર જેટલા કોડ હશે તો મને ચાલ કેમ રહેશે? મં છાપું ફગાવી ટીવી ચાલું કર્યું. સમાચારની પહેલી જ હેડલાઇન હતી, 'રાજ્ય રોજ વડાપ્રધાનશ્રીએ 'વડાપ્રધાન રીપોર્ટ કાર્ડ' રજૂ કર્યું, હું ચોકી ગયો. અરરર! આ રેશનું શું થવા બેઠું છે? સામાન્ય નાગરિકોએ તો ભલે ગમે તેટલા કાર્ડ કઠાવવા પડે, અરે! પ્રાથમિક શાળાનાં આચાર્યએ 'સ્કૂલ રિપોર્ટ કાર્ડ' ભરવું પડે છે, એનો ય કાંઈ વાંધો નહિ, પણ સન્માનીય વડાપ્રધાન જેઓએ પણ કોઈક કાર્ડ બતાવવું પડે એ તો ગજબ કહેવાય! પછી તો હું સાવ ચિંતામુકત થઈ ગયો. જ્યારે વડાપ્રધાન જેવાએ ય કાર્ડ રજૂ કરવું પડે તો હું તો ક્યા ખેતરનો મૂળો? મનોમન મં મારા એ જૂના મિત્રનો આભાર માન્યો કે જેણે મને આજથી કેટલાય વર્ષો પહેલાં વર્ગ-રની જગ્યાની ભરતી માટેનું અરજીપત્રક ભરાવ્યું હતું, એનાં પ્રતાપે આજે હું ઘરનો રોટલો ખાતો તો થયો છું, ખે એણે મને સંસદસભ્યની સૂચીનું ફોર્મ ભરાવ્યું હોય તો મારે પણ કદાચ આ વડાપ્રધાન રીપોર્ટ કાર્ડ રજૂ કરવાની પળોજણ વહોરવી પડત. એ તો ઠીક પણ રોજ-રેશન-પરદેશ ફરવાનું હોય તેમાં ઘરનો રોટલો તો ક્યાંથી નસીબ થાય? ટીવીમાં રેલોની જાહેરાત આવી. સિનિયર સિટીઝન્સનું ડિસ્કાઉન્ટ લેવું હોય તો સિનિયર સિટીઝન્સ કાર્ડ બતાવવું પડશે. વિચાર્યું, વળી આ એક વધારાનું કાર્ડ માટા એક્શન પ્લાનમાં ઉમેરવું પડશે. આ તો એક્શન પ્લાનમાંથી એકેય મુદ્દો ઓછો તો થતો નથી, ને નવા નવા મુદ્દાઓ ઉમેરાવા જાય છે. બિલકુલ સરકારી એક્શન પ્લાન જેવો થઈ ગયો છું. હું પેન્શનર છું, એટલે મારે પેન્શનર કાર્ડ કઠાવવું. હું સિનિયર સિટીઝન છું, એટલે મારે એનું ય કાર્ડ કઠાવવું, હું નાગરિક છું, એટલે આધાર કાર્ડ. હું મતદાર છું એટલે વોટર્સ કાર્ડ. હું જમું છું એટલે રેશન કાર્ડ, હું લાઇબ્રેરીનો સભ્ય છું એટલે લાઇબ્રેરી કાર્ડ. મારે મકાન છે એટલે પ્રોપર્ટી કાર્ડ... બાપ દે, કેટલા બધા કાર્ડ! મારા મિત્ર કાંતિ 'કડછા' એ મને કહ્યું: 'સારું થયું કે તમે ખેડૂત નથી, નહિ તો તમારે કિસાન કેડિટ કાર્ડ પણ કઠાવવું પડત. તમે એમ.એલ. એ. નથી, નહી તો તમારે એમ. એલ.એ. કાર્ડ પણ કઠાવવું પડત, તમે સરકારી અધિકારી નથી, નહિ તો તમારે સચિવાલયમાં પ્રવેશ માટેનું આઈ ડી કાર્ડ...' મં એને વચ્ચે જ રોકીને કહ્યું, 'બસ બસ, હું ઘણું ઘણું નથી, એને મને આજે ખૂબ જ આનંદ થાય છે. દા.ત. હું ઘઉંનો નથી નહિ તો કદાચ આ દેશમાં મારે...' એણે મને અટકાવીને કહ્યું: 'ફલાણી મહાનગરપાલિકાનાં નિયમો પ્રમાણે દરેક રખડતા પ્રાણીનાં માલિકે એનાં વાલુનું પ્રાણીનાં ગણામાં એના સન્માનમાં વાળું કાર્ડ રાખવું ફરજિયાત છે.' પેલા ક્લિસ્ટુકે સાચું દીધું: 'આપણી પાસે શું નથી તે નહિ, પણ શું છે તે યાદ રાખવું જોઈએ.' હાથ, મારી પાસે જે નથી એનું કાર્ડ તો રાખવું ઠરવું, જેમ કે, કલબ મેમ્બરશીપ નથી એટલે એનું કાર્ડ, કેડીટ નથી એટલે 'બેંક કેડિટ કાર્ડ', કોઈ બિઝનેસ નથી 'બિઝનેસ કાર્ડ.'

(હાસ્ય લેખ) ઇતિશ્રી કાર્ડ પુરાણ - 'હંસ' ગાંધીનગરી

આધાર કાર્ડ લેવા નીકળ્યો. રસ્તામાં એક મિત્ર મળી ગયા. પૂછ્યું, 'ક્યાં ચાલ્યા?' મં જરા સાહિત્યિક ભાષામાં ઉત્તર આપ્યો. 'વિદેશીનો આધાર મેળવવા.' એ સાંભળીને બહુ ગંભીર થઈને કહેવા લાગ્યા. 'આટલી બધી તકલીફ હતી ને મને કહ્યું નહિ? મારું ઘર એ તમારું જ ઘર છે ને?' મં ખુલાસો કરતાં એણે કહ્યું: 'ઓહો! આધાર કાર્ડ? ઘરેથી જમીને નીકળ્યા છો ને?' મને એમનો સવાલ કચેરીમાં ગયા પછી સમજાયો. આધાર કાર્ડ મેળવીને તેના આધારે અજાણ્યો અધિકાર ભોગવી શકાય. પણ આધાર કાર્ડ લેવા માટે પહેલાં તો એક ટંક જમવાનો ત્યાગ કરવો પડે, કારણ કે ત્યાં લાઇનમાં બેસી ત્રણ કલાક (જેવા જેવા નશીબ!) ઊભું રહેવું અને પછી બેસી રહેવું પડે છે. આધાર કાર્ડ આપતી કચેરીને અન્યાય ન થાય તે માટે એટલું તો કબૂલ કે, અરજદારોને એકાદ કલાક ઊભા રહ્યા બાદ બાંકડે બેસવાની જગ્યા મળી જાય છે અને ઊભા રહેવા માટે પણ જગ્યાની વ્યવસ્થા થાય છે. શરૂઆતમાં એકાદ કલાક તેઓને બેસવા માટે કોઈ જ આધાર હોતો નથી, કદાચ એટલા માટે કે, જેમ સૌંદર્ય પામતા પહેલાં સૌંદર્ય બનવું પડે તેમ આધાર મેળવતાં પહેલાં નિરાધાર છે તેમ સાબિત કરવું પડે ને! ખે કે, આનો મને તો એક આડકતરો ફાયદો એ થયો કે, ઊભા ઊભા વાતો કરવાથી કેટલીક અગત્યની માહિતી પણ માહિતી અધિકારના કાચદા નીચે અરજી કર્યા વિના જ મને મળી ગઈ. દા.ત. આ તપશ્ચર્યાના ફળ સ્વરૂપે તમને લગભગ છએક મહિના પછી આધાર કાર્ડ મળશે તે માહિતી. કોઈ કોઈ વાતઓમાં આવે છે કે, સંતની પ્રસાદી આરોગ્ય પછી નિ:સંતાન દંપતિને નવ મહિના બાદ પુત્રરત્ન (હવેથી 'પુત્રીરત્ન'નાં આશીર્વાદ આપવા સંતોને વિનંતી) ની પ્રાપ્તિ થઈ. તેની તુલનાએ આ તપશ્ચર્યા થોડા ઓછા મહિને ફળની પ્રાપ્તિ કરાવે. સરકાર જાત જાતનાં અધિકારો આપતા કાચદાઓ કર્યા છે, શિક્ષણનો અધિકાર, માહિતીનો અધિકાર, અજાણ્યો અધિકાર. મારા મિત્ર ચંદુ 'ચમચા' ને લાગે છે કે વોટનો અધિકાર કરતાં પ્રજાને વટનાં અધિકારની વધુ જરૂર છે. તેથી સરકારે હવે વટથી જીવવાના અધિકારનો ય કાચદો બનાવે તો કેવું સાચું? બધા નાગરિકો વટથી લાઇનમાં ઊભા રહી શકે, રસ્તા ઉપર વટથી રખડતા ઢોર, બાઈક અને ચેઇન સ્નેચરોની માફક વટથી રખડી શકે. જે બે, એ માટે વળી જુદું 'વટકાર્ડ' દાખલ ન થવું જોઈએ. આ વોટર્સ કાર્ડ કઠાવવા આમ તો મં ભગીરથ પ્રયત્ને એટલે સાત ઘડકાએ સફળતા મેળવી હતી. (એ લીમકા બુક વાળા! ક્યાં છો તમે?) માણસને બે જાતનાં દુ:ખ હોય છે એક જોઈતી વસ્તુ ન મળ્યાનું અને બીજું તે મળી ગયા પછીનું. આ મળી ગયા પછીનાં દુ:ખની યાદી. એક તો, મળી ગયેલી વસ્તુ કોઈ છીનવી ન જાય તેનું દુ:ખ, બીજું તેવી જ વસ્તુ તમારો પાડોશી પણ લઈ આવે તે જોવાનું દુ:ખ અને ત્રીજું તે વસ્તુ લાવ્યા પછી 'ખેતર ખોવાય ત્યારે મળે' (કવિશ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટની એક કાવ્યપંક્તિ) ની જેમ, જે હેતુનું બાળમરણ થઈ ગયા પછી તે વસ્તુને ક્યાં નાખવી તેનું દુ:ખ, પણ આ વોટર્સ કાર્ડ મળ્યા પછી મને એક નવા જ દુ:ખોનો અનુભવ થયો. એમાં બહુ ઓછી છાપભૂતો હતી. આગલા અનુભવે એક ભૂલ દીઠ ત્રણ, એમ બે ભૂલ દીઠ છ ઘડકા ફરી ખાવાનું દુ:ખ આવી

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

નેશનલ ગ્રીન ટ્રીબ્યુનલે મુકેલ સમગ્ર દેશમાં રેત-ખનનનો પ્રતિબંધ

નેશનલ ગ્રીન ટ્રીબ્યુનલના અધ્યક્ષ જસ્ટીસ સ્વાત્રેશ્વરભાઈ પર્વાયરણ સામે ગંભીર ખતરો પેદા થવાના કારણે તથા દેશની કિંમતી ખનીજ સંપત્તિનો નાશ થવાના કારણે તેમજ નદીના પટમાંથી ગેરહક્કે, ગેરકાયદેસર રીતે ખનીજ સંપત્તિના ચોરીના વધતા પ્રમાણ તથા રેતી માફિતઓની અબજો રૂપિયાની રેતવ્યુ ચોરીને ડામવા માટે તાજેતરમાં જ સમગ્ર દેશમાં નદીના પટમાં પર્વાયરણીય મંજૂરી સિવાય રેત-ખનન સામે પ્રતિબંધ મુકી દીધો છે. ગેરકાયદેસર રેત ખનનના કારણે દેશની રેતવ્યુને કચોડો રૂપિયાનું નુકશાન ભૂમાફીયા તથા રેતીના ગેરકાયદેસર પરવાના ધરાવતા કરીચરો મારફ્ફ થઈ રહ્યું છે. જેનો અકોડો પણ મળે તેમ નથી તેમજ ઉચ્ચ અધિકારીઓ, રાજકારણીઓની સાંકળાક ના કારણે કચોડો રૂપિયાનો હાથચાલ આચરવામાં આવેલ છે. તેમજ ગુનાહિત પ્રવૃત્તિઓનું ઉદ્ગમસ્થાન આવા ગેરકાયદેસર ખનીજ રેત-ખનન કરતા માફિયાઓ છે. શરૂઆતમાં આ કાયદો માત્ર યમુના, ગંગા, હિન્દોન તથા સંબલ ગામેતી નદીની પટ પૂરતી જ મર્યાદિત હતું, પરંતુ બાદમાં આ પ્રતિબંધ આદેશમાં 'સુધારો કરીને સમગ્ર રાજ્ય તથા દેશમાં 'લાગુ પાડવામાં આવ્યો છે. નદીના પટમાંથી રેતીના ખનન માટે કેન્દ્રીય પર્વાયરણ અને વન વિભાગમાંથી અગર તો રાજ્યના સ્ટેટ એન્વાયરમેન્ટ ઇમ્પ્રુવમેન્ટ એન્ડ ઓથોરીટી પાસેથી જરૂરી પરવાનગી મંજૂરી મેળવવાની રહે છે. NGT ની ખંડપીઠે એક નોટિસ બહાર પાડી જણાવ્યું છે તેમજ આદેશાત્મક હુકમ કરેલ છે કે, દેશના કોઈ પણ ભાગમાંથી પર્વાયરણ ડિપાર્ટમેન્ટની તથા ખનીજ ખાતાની પરવાનગી, મંજૂરી મેળવ્યા સિવાય કોઈ પણ વ્યક્તિ કંપની અથવા ઓથોરીટીની રેત-ખનનની પ્રવૃત્તિને રોક લગાડવામાં આવે છે. આવી પ્રવૃત્તિ સામે પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવે છે. તાજેતરમાં આઇએએસ અધિકારીના ગેરકાયદેસર સરપેન્સન માટે દેશભરમાં વિરોધનો વંટોળ ઉભો થવા પામતા NGT એ આવા પ્રકારના અગાઉના આદેશોને વધારે કડક બનાવી હુકમો જારી કરેલ છે. માત્ર ૧૮ માસમાં જ UP માં ૨૦૦૦ ઉચ્ચ અધિકારીઓની બદલી કરવામાં આવી છે. હાથચાલે માઝા મુકી છે. તેવા સમયે બેશકિમતી ખનીજ તત્ત્વો ચોરી કરી કચોડોનો હાથચાલ આચરનારા સામે ગંભીર

પ્રકારના પગલા લેવા NGT ની ખંડપીઠે જણાવ્યું છે. કોલસાકાંડ કરતા પણ રેતખનનની ગેરકાયદેસરની પ્રવૃત્તિ આચરી કચોડોનો હાથચાલ કરી રાજકીય વગ ધરાવતા અધિકારીઓ સ્થાનિક રાજકારણીઓ સાથે હાથ મિલાવી દેશની કચોડોની રેતવ્યુ ચોરી કરી દેશનું નુકશાન કરે છે. વિકાસની હરહક્કાળમાં કન્સ્ટ્રક્શનના વ્યવસાયમાં વિકાસ થતાં રેતી એ કન્સ્ટ્રક્શન માટે પાયાની આવશ્યકતા વસ્તુ હોય તેની ચોરી થવી એ સ્વાભાવિક છે તેમ છતાં તંત્ર દ્વારા 'વાડ જ ચીભડા ગળે' તેવી સ્થિતિનું તાજેતરમાં નિર્માણ થયા પામતા NGT ની ખંડપીઠે ટીકાત્મક રીતે આદેશાત્મક હુકમો જારી કરી સમગ્ર દેશમાં રેત-ખનન કરતા માફિયા તત્ત્વોને પાસામાં મુકા જેવા આકરા પગલાં ભરવાનું જણાવી સજા તથા દંડની જોગવાઈમાં સુધારો કરવા માટે ૧૪ ઓગસ્ટ સુધીમાં તંત્ર દ્વારા જવાબ મંગાવવા માટે નોટીસ ઇશ્યુ કરેલ છે. ગુજરાતમાં પણ મોટા પાયે વિકાસનો પવન ફૂંકાયો હોય રેતીના પટમાંથી ગામડાના નદીની હદમાંથી ગેરકાયદેસર રીતે રેતી ચોરીના બનાવો વધવા પામેલ છે જે માટે ગુજરાત ખાણ ખનીજ વિભા